

Su Üstü Sargılı Saç

— şimo · 12 Aralık 2011

Gün devrilir de Talat devrilmez miydi?

Mahzen sanıp yıllanmış cümleleri dudaklarıyla tadarken kendini bilmediği kapıların önünde buldu. Soyundu sürgülere söküldü asırlar önce ısırılmış bir dil saklıydı ta âdemden kalma diş izli meyve kadar tortuluydu odası.

Talat seyrek saçlarını parmaklarıyla yoklarken ıslandı parmakları. Hayatın kal eylemlerinde alışkanlığıydı seyrek saçları arasında cevaplar aramak! Aradığı cevapları bulamayacağını bile bile yine de daldı derinliğin ketum sessizliğine.

Sakince tavanı süzdü hırpalanmış tahtanın cilalı göğsünden. Damlalar art arda atlayıp Talat'ı susturdu. Anlam veremeden tavan arasına koşar adım çıktı. Tam karşıda bir şah gibi köşeye oturtulan sandığa takıldığında gözleri şaşkındı.

"Hoş geldin" diyormuş kadar ev sahibi görüntüsü vardı ortamda. Sandığın anlamsızlığı bastırdıkça korkuyordu içten içe sıkıştı parmakları seyrek saçlarında cevap mı bulamadı.

Şimdi yine bir kapı kirpiklerinden bir sızıntı az evvelki damlalara özenerek atladı ve ahşap zeminin tozlarını dağıtarak düştü. " Talat oğlum bu düş değil " diyerek telkinler verdi kendine.

Mat bir ses bu kadar hırpalar mıydı kulağı? "Ne işin var senin burada" hızlandı adımları. Sandığın suntadan ve boyasız olması korkularını bastırdı. Korkulacak bir şey yok tu da zaten. Talat karşılaşmaktan korkuyordu bilmedikleriyle belki de. Bundandı hayatın dışında kalma sebebi kim bilir Talat bilirdi bilmezden gelirdi!...

Önceden yağlanmış gibi hemen açılan sandığa gömülü camları siyaha boyanmış bir cam kutu silikonlarıyla oynanan mavi saplı tornavida bile ben yaptım der gibi baktı gözlerine. Su cam kutudan akıyordu parmakları seyrek saçlarında bir daha aradı anlamı bulamadı.

Her sabah yetmişinde bir adamın parmaklarıyla cam dibi hasreti sararken sigarasına "Bir nefes sana bir nefes bana" der yakardı yıkardı hasreti bu adam. Neden hiç üşümezdi?

Aniden duran dolmuşun koltuğuna vurunca kafasını uyandı. Ağzında en ezber bildiği küfrü sarf etmeye hazırlanırken tam karşısında duran, orta boylu, gözlerinde şehrin bütün sırrını taşır gibi "böyle bir güzellik neden yaratılır" sorusunu sorduracak kadar alımlı, karmaşık desenler gördü. Kırmızı rujlu

dudaklarıyla "otura bilir miyim" bir ses yankılandı kulağında. Bu yankıdan nefret ederdi . Delirmiş gibiydi. Sessizce yana kaydı. Sesini çıkarmadı çok fazla. İçiyor, uyumuyordu. Gerçekten tükenmişti tütün ekmişti ciğerine.

çok dağınıktı çok! Kadın onu dilenci sanmamak için zorlanıyordu. Daha öncelerden de dilenci sanılıp para vermeye kalkan adamı kovaladığını anımsar gülerdi kendine. Çaktırmadan bakınca yakalandı gözleri! Kadın hemen " bir sorun mu var" dedi kendinden emin bir tavırla " evet " dedi. Ukala bir sesle "Sorun neymiş alginızdaki dilenci mi sorusuna hayır deyin sorunumuz kalksın ortadan " O şehir gözlü kadın gözlerinde şimdi gizem gezdiriyor gibiydi. Bu hissel tavrını severdi. Sırtını yaslayıp sustu. " Bir kadın daha, bakışının anlamını saklamaktan kaçınmayıp beni yücelti gözünde" diye iç geçirdi sessizce. "Ah kadın sende sevdiğim kadının gözleri var onun yerine mi doğdun" demek geldi içinden vaz geçti. .İndi dolmuştan. Kalın kumaşlı ceketinin cebinden sigarasını aldı ve bir yudum eski hatıra çaktı ciğerlerine sevdiğinin gözleri sadece susuştu...

Cam kutuda su vardı. Suyun içinde bir tutam saç ve saçın bir bölümü sargı beziyle sarılıydı. Talat öyle bir derin an'a daldı ki gözlerinde ki korkulu salgıyı saldı saklamadı.

Sargı beziyle saklanıp akvaryumun içinde izole etmenin anlamı neydi.

Ölü bir kadın gibi su üstüne vurmuştu sargılı saç! Bunun da adı "sus" tu tabi. Talat'a kalan da sus!...